

PARACLISUL PREASFINTEI NĂSCĂTOAREI DE DUMNEZEU

**Facere a lui Teognost Monahul;
după alții, a lui Teofan**

Acest paraclis se cântă la întristarea sufletului și la vreme de nevoie.

Preotul face începutul obișnuit: Binecuvântat este Dumnezeu nostru... Cântărețul: Împărate ceresc..., Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru... Preotul: Că a Ta este împărăția... Cântărețul: Doamne, miluiește (de 12 ori). Slavă..., Și acum..., Veniți să ne închinăm (de 3 ori), Psalmul 142: Doamne, auzi rugăciunea mea... (caută la pg. 67). Dumnezeu este Domnul... (de trei ori).

Apoi Troparele acestea, glasul al 4-lea:

Către Născătoarea de Dumnezeu, acum cu osârdie să Calergăm noi păcătoșii și smeriții și să cădem cu pocăință, strigând din adâncul sufletului: Stăpână, ajută-ne, milostivindu-te spre noi; grăbește că pierim de mulțimea păcatelor; nu întoarce pe robii tăi deșerti, că pe tine singură nădejde te-am câștigat (de două ori).

Slavă..., Și acum...,

Nu vom tăcea, Născătoare de Dumnezeu, pururea a spune puterile tale noi, nevrednicii. Că, de nu ai fi stat tu înaintea rugându-te, cine ne-ar fi izbăvit pe noi din atâtea nevoi? Sau cine ne-ar fi păzit până acum slobozi? Nu ne vom depărta de la tine, stăpână, că tu izbăvești pe robii tăi pururea din toate nevoile.

Apoi Psalmul 50: Miluiește-mă, Dumnezeule... (caută la pag. 12).

Canonul Născătoarei de Dumnezeu

Cântarea 1, glasul al 8-lea:

Irmosul:

Apa trecând-o ca pe uscat și din răutatea egiptenilor Ascăpând, israeliteanul striga: Izbăvitorului și «Dumnezeului nostru să-I cântăm».

Stih: Preasfântă Născătoare de Dumnezeu, miluiește-ne pe noi.

De multe ispite fiind cuprins, către tine alerg căutând mântuire; o, Maică a Cuvântului și Fecioară, de rele și de nevoi mântuiește-mă.

Asupririle chinurilor mă tulbură și de multe necazuri se umple sufletul meu; alină-le, Fecioară, cu liniștea Fiului și Dumnezeului tău, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Slavă...,

Pe tine, ceea ce ai născut pe Mântuitorul și Dumnezeu, te rog, Fecioară, izbăvește-mă din nevoi, că, la tine scăpând, acum îmi tind și sufletul și gândul meu.

Și acum...,

Fiind bolnav cu trupul și cu sufletul, cercetării celei dumnezeiești și purtării tale de grijă învednicește-mă tu, Maica lui Dumnezeu, ca una care ești bună și Născătoarea Celui bun.

Cântarea a 3-a:

Irmosul:

Doamne, Cel ce ai făcut cele de deasupra crugului ceresc și ai zidit Biserica, Tu pe mine mă întărește «întru dragostea Ta; că Tu ești marginea doririlor și credincioșilor întărire, Unule, Iubitorule de oameni».

Folositoare și acoperământ vieții mele te am pe tine, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; tu mă îndreptează la adăpostirea ta, ceea ce ești pricina bunătăților și credincioșilor întărire, una întru tot lăudată.

Te rog, Fecioară, risipește-mi tulburarea sufletului și viforul necazurilor mele, că tu, mireasă dumnezeiască, pe Hristos începătorul liniștei ai născut, ceea ce ești de Dumnezeu fericită.

Slavă...,

Ceea ce ai născut pe Făcătorul de bine, Care este pricina bunătăților, bogăția facerii de bine izvorăște-o tuturor, că toate le poți ca una care ai născut pe Hristos cel puternic întru tărie, una preacurată.

Și acum...,

Fii cuprins de neputințe cumplite și de chinurile bolilor, tu, Fecioară, ajută-mi; cer ajutorul tău, Fecioară, că pe tine te știu comoară de tămăduiri neîmpuținată și necheltuită, ceea ce ești cu totul fără de prihană.

Următoarele stihiri se zic după Cântările a 3-a și a 6-a:

Izbăvește de nevoi pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu, că toți, după Dumnezeu, la tine scăpăm, ca și către un zid nestricat și folositor.

Caută cu milostivire, cu totul lăudată, Născătoare de Dumnezeu, spre necazul cel cumplit al trupului meu și vindecă durerea sufletului meu.

Preotul zice ectenia: Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule..., la care pomeneste pe cei pentru care se face paraclisul; Doamne, miluiește (de 12 ori). Apoi preotul zice ecfonisul: Că milostiv și iubitor de oameni...Și îndată Sedealna, glasul al 2-lea:

Podobie: Cele de sus căutând...

Ceea ce ești rugătoare caldă și zid nebiruit, izvor de milă și lumii scăpare, cu dinadinsul strigăm către tine, Născătoare de Dumnezeu, stăpână: Vino degrab și ne izbăvește pe noi din nevoi, ceea ce ești singura grabnic folositoare.

Cântarea a 4-a:

Irmosul:

Am auzit, Doamne, taina rânduielii Tale, am înțeles lucrurile Tale și am preaslăvit Dumnezeirea Ta.

Tulburarea patimilor mele și viforul greșelilor mele alină-le, ceea ce ai născut pe Domnul-Îndreptătorul, dumnezeiască mireasă.

Chemând eu adâncul milostivirii tale, dă-mi-l mie, ceea ce ai născut pe Cel milostiv și pe Mântuitorul tuturor celor ce te laudă pe tine.

Slavă...,

Îndulcindu-ne, Preacurată, cu darurile tale, ție cântare de mulțumire cântăm, știindu-te pe tine Maica lui Dumnezeu.

Și acum...,

Nădejde și întărire și zid de scăpare nemișcat câștigându-te pe tine, ceea ce ești întru tot lăudată, de tot necazul ne izbăvim.

Cântarea a 5-a:

Irmosul:

Luminează-ne pe noi, Doamne, cu poruncile Tale și cu brațul Tău cel înalt; pacea Ta dă-ne-o nouă, iubitorule de oameni.

Umple, Preacurată, de veselie viața mea, dăruindu-mi bucuria ta cea nestricată, ceea ce ai născut pricina veseliei.

Izbăvește-ne pe noi din nevoi, Născătoare de Dumnezeu, curată, ceea ce ai născut izbăvirea cea veșnică și pacea care covârșeste toată mintea.

Slavă...,

Risipește negura greșelilor mele, dumnezeiască mireasă, cu strălucirea luminii tale, ceea ce ai născut lumina cea dumnezeiască și veșnică.

Și acum...,

Tămăduiește, curată, neputința sufletului meu, învrednicindu-mă cercetării tale, și sănătate, cu rugăciunile tale, dăruiește-mi.

Cântarea a 6-a:

Irmosul:

Rugăciunea mea voi vărsa către Domnul și Lui voi spune necazurile mele; că s-a umplut sufletul meu de răutăți și viața mea s-a apropiat de iad, și ca Iona mă rog: «Dumnezeule, din stricăciune scoate-mă».

Cum a mântuit de moarte și de putrejune firea mea, care era ținută de moarte și de putrejune, pe Sine Însuși dându-Se spre moarte, Fecioară, roagă-te Fiului și Dumnezeului tău, să mă izbăvească și de răutățile vrăjmașului.

Pe tine te știu folositoare și păzitoare prea tare vieții mele, Fecioară, care risipești tulburarea năpastelor și izgonești asupririle diavolilor; de aceea mă rog totdeauna: Izbăvește-mă de stricăciunea chinurilor mele.

Slavă...,

Pe tine, Fecioară, te-am dobândit ca un zid de scăpare și sufletelor mântuire desăvârșită și desfătare întru necazuri; de lumina ta pururea ne bucurăm, o, stăpână; și acum ne izbăvește din nevoi și din chinuri.

Și acum...,

Acum zac în patul durerilor și nu este tămăduire trupului meu; ci mă rog ție, celei bune, care ai născut pe Dumnezeu, Mântuitorul lumii și Tămăduitorul bolilor, ridică-mă din stricăciunea durerilor.

Preotul pomenește pe cei pentru care se face paraclisul, așa cum s-a arătat după Cântarea a 3-a. Apoi ecfonisul și Condacul, glasul al 6-lea:

Ceea ce ești păzitoare creștinilor nebiruită, și rugătoare neîncetată către Făcătorul, nu trece cu vederea glasurile cele de rugăciune ale păcătoșilor; ci sârguiește ca o bună spre aju-

torul nostru, care cu credință ne rugăm ție: Grăbește spre rugăciune și te nevoiește spre îmblânzire, apărând pururea pe cei ce te cinstesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

PROCHIMEN, glasul al 4-lea:

Pomeni-voi numele Tău în tot neamul și neamul.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

A p o s t o l u l

Diaconul: Înțelepciune.

Din Epistola către Evrei a Sfântului Apostol Pavel, citire:

(VII, 7-17)

Fraților, fără de nici o îndoială, cel mai mic ia binecuvântare de la cel mai mare. Și aici iau zeciuială niște oameni muritori, pe când dincolo, unul care e dovedit că este viu. Și ca să spun așa, prin Avraam, a dat zeciuială și Levi, cel ce lua zeciuială, fiindcă el era încă în coapsele lui Avraam când l-a întâmpinat Melchisedec. Dacă deci desăvârșirea ar fi fost prin preoția leviților, căci Legea s-a dat poporului pe temeiul preoției lor, ce nevoie mai era să se ridice un alt preot, după rânduiala lui Melchisedec, și să nu se zică după rânduiala lui Aaron? Iar dacă preoția s-a schimbat, urmează numaidecât și schimbarea Legii. Căci acela, despre care se spun acestea, își ia obârșia dintr-o altă seminție, de unde nimeni n-a slujit altarului, știut fiind că Domnul nostru a răsărit din Iuda, iar despre seminția acestora, cu privire la preoți, Moise n-a vorbit nimic. Apoi este lucru și mai lămurit că, dacă se ridică un alt preot după asemănarea lui Melchisedec, El s-a făcut nu după legea unei porunci trupești, ci cu puterea unei vieți nepieritoare, căci se mărturisește: «Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melchisedec».

Preotul: Pace ție. Cântărețul: Și duhului tău. Aliluia..., glasul al 4-lea:
Acum slobozește pe robul Tău, Stăpâne, după cuvântul Tău, în pace.
Stih: Lumină spre descoperirea neamurilor.

E v a n g h e l i a

Diaconul: Înțelepciune, drepti...

Din Sfânta Evanghelie de la Luca, citire:

(I, 39—49, 56)

În zilele acelea, sculându-se Maria, s-a dus în grabă la munte, într-un oraș al lui Iuda, și a intrat în casa lui Zaharia și a salutat pe Elisabeta. Iar când a auzit Elisabeta salutarea Mariei, pruncul a săltat în pânțele ei și Elisabeta s-a umplut de Duh Sfânt și cu glas mare a strigat și a zis: Binecuvântată ești tu între femei și binecuvântat este rodul pântecelui tău. Și de unde mie aceasta, ca să vină la mine Maica Domnului meu? Căci iată, cum veni la urechile mele glasul salutării tale, pruncul a săltat de bucurie în pânțele mele. Și fericită este aceea care a crezut că se vor împlini cele spuse ei de la Domnul. Atunci a zis Maria: Mărește, sufletul meu, pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu, Mântuitorul meu. Că a căutat spre smerenia roabei Sale, că, iată, de acum mă vor ferici toate neamurile. Că mi-a făcut mie mărire Cel Puternic și sfânt este numele Lui. Și a rămas Maria împreună cu Elisabeta ca la trei luni. Apoi s-a înapoiat la casa sa.

Slavă..., glasul al 2-lea:

Înainte, Cuvinte și Duhule, Treime Sfântă, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Și acum...,

Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-ne, Dumnezeule, după mare mila Ta și, după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Și stihirile acestea, glasul al 6-lea:

Podobic: Toată nădejdea...

A ajutorului omenesc nu ne încredința pe noi, Preasfântă Stăpână, ci primește rugăciunea robilor tăi, că necazurile ne cuprind și nu putem răbda săgetările diavolilor; acoperământ nu ne-am agonisit nicăieri unde să scăpăm noi, păcătoșii, pururea fiind biruiți; mângâiere nu avem afară de tine, stăpâna lumii. Nădejdea și folositoarea credincioșilor, nu trece rugăciunile noastre, ci le fă de folos.

Nimeni din cei ce aleargă la tine nu iese rușinat, Născătoare de Dumnezeu Fecioară; ci, cerând dar bun, primește dăruirea către cererea cea de folos.

Prefacerea celor necăjiți, izbăvirea celor neputincioși fiind, izbăvește pe robii tăi, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, pacea celor din războaie, liniștea celor înviforați, singura folositoare a credincioșilor.

Preotul zice:

Mântuiește, Dumnezeule, poporul Tău și binecuvintează moștenirea Ta. Cercetează lumea Ta cu milă și cu îndurări. Înaltă fruntea dreptmăritorilor creștini și trimite peste noi milele Tale cele bogate. Pentru rugăciunile Preacuratei Stăpânei noastre, Născătoarei de Dumnezeu și pururea Fecioarei Maria; cu puterea cinstitei și de viață făcătoarei Cruci; cu folosințele cinstitelor, cereștilor, netrupești puteri; pentru rugăciunile cinstitului, măritului Prooroc, Înaintemergătorului și Botezătorului Ioan; ale Sfinților, mărișilor și întru tot lăudaților Apostoli; ale celor între sfinți Părinților noștri, mari dascăli și ierarhi ai lumii:

Vasile cel Mare, Grigorie de Dumnezeu cuvântătorul și Ioan Gură de Aur; Atanasie cel Mare, Chiril, Nicolae al Mirelor Lichiei și Spiridon al Trimitundei, făcătorii de minuni; ale sfinților, măriților, bunilor biruitori mucenici; ale Preacuvioșilor și de Dumnezeu purtători părinții noștri: Grigore Decapolitul, Nicodim cel Sfințit și Dimitrie cel Nou; ale sfinților și dreptilor dumnezeiești părinți: Ioachim și Ana; ale sfântului (N), a cărui pomenire o săvârșim astăzi, și pentru ale tuturor sfinților, rugămu-ne, Mult-milostive Doamne, auzi-ne pe noi, păcătoșii, și ne miluiește pe noi.

Doamne, miluiește (de 12 ori), apoi ecfonisul: Cu mila și cu îndurările și cu iubirea de oameni...

Cântarea a 7-a:

Irmosul:

Tinerii, cei ce au mers din Iudeea în Babilon oarecând, cu credința Treimii, văpaia cuptorului au călcat-o, «cântând: Dumnezeuul părinților noștri, binecuvântat ești».

Când ai vrut să rânduiești mântuirea noastră, Mântuitorule, Te-ai sălășluit în pânțele Fecioarei, pe care ai arătat-o folositoare lumii. Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Maică preacurată, roagă pe Domnul milei, pe Care L-ai născut, să izbăvească de păcate și de întinăciune sufletească pe cei ce cântă cu credință: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

· Slavă...,

Comoară de mântuire și izvor de curăție, turn de tărie și ușă de pocăință pe ceea ce Te-a născut pe Tine ai arătat-o celor ce cântă: Binecuvântat ești, Dumnezeuul părinților noștri.

Și acum...,

De neputințele trupești și de păcatele sufletești, pe cei ce vin cu dragoste către acoperământul tău cel dumnezeiesc, învrednicește-i să fie tămăduiți, Născătoare de Dumnezeu, care ai născut nouă pe Mântuitorul Hristos.

Cântarea a 8-a:

Irmos: Pe Împăratul ceresc...

Nu trece cu vederea pe cei ce au trebuință de ajutor de la tine, Fecioară, pe cei care cântă și te preaînălță întru toți vecii.

Tămăduiește neputința sufletului meu și durerile trupului meu, Fecioară, ca să te slăvesc, curată, în veci.

Binecuvântăm pe Tatăl și pe Fiul și pe Sfântul Duh, Domnul.

Bogăție de tămăduiri verși, Fecioară, celor ce te laudă cu credință și preaînălță nașterea ta cea de negrăit.

Și acum...,

Tu izgonești asupra și năvălirea patimilor, Fecioară; pentru aceea te laudăm întru toți vecii.

Stih: Să laudăm, bine să cuvântăm și să ne închinăm Domnului, cântându-I și preaînălțându-L pe Dânsul întru toți vecii.

Irmosul:

Pe Împăratul ceresc, pe Care Îl laudă oștile îngerești, «lăudați-L și-L preaînălțați întru toți vecii».

Cântarea a 9-a:

Irmosul:

Cu adevărat, Născătoare de Dumnezeu te mărturisim pe tine Fecioară curată, noi cei izbăviți prin tine, slăvindu-te cu cetele cele fără de trup.

Să nu întorci fața ta de la izvorul lacrimilor mele, Fecioară, care ai născut pe Hristos, Cel ce a șters toată lacrima de pe fața tuturor.

Umple de bucurie inima mea, Fecioară, ceea ce ai primit plinirea bucuriei și ai pierdut grija păcatului.

Slavă...,

Cu strălucirea luminii tale luminează, Fecioară, negura neștiinței și o izgonește de la cei ce cu credință te mărturisesc pe tine, Născătoare de Dumnezeu.

Și acum...,

Pe mine, care zac de boală în locul cel de răutate, tămăduiește-mă, Fecioară, și mă întoarce din boală în sănătate.

Catavasia:

O, prealuminate nor, Maica lui Dumnezeu, pe cei ce se luptă cu noi surpă-i cu dreapta ta cea stăpânitoare și atotputernică, și celor ce sunt în necazuri le ajută, pe cei asupriți îi mântuiește și dezleagă de păcate pe cei ce se roagă ție, că toate le poți câte le voiești.

Apoi:

Cuvine-se cu adevărat să te fericism, Născătoare de Dumnezeu, cea pururea fericită și prea nevinovată și Maica Dumnezeului nostru. Ceea ce ești mai cinstită decât heruvimii și mai slăvită, fără de asemănare, decât serafimii, care, fără stricăciune, pe Dumnezeu Cuvântul ai născut, pe tine, cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu, te mărim.

Apoi stihirile acestea, glasul al 2-lea:

Podobie: Când de pe lemn...

Pentru toți care scapă cu credință întru acoperământul tău cel puternic te rogi, ceea ce ești bună; că noi, păcătoșii,

nu avem altă izbăvire către Dumnezeu în nevoi și în necazuri, pururea fiind încărcăți cu multe păcate, Maica Dumnezeului celui de sus. Pentru aceea cădem înaintea ta, să ne izbăvești pe noi, robii tăi, din toate nevoile.

Stih: Pomeni-voi numele tău în tot neamul și neamul...

Tuturor necăjiților bucurie și asupriților folositoare și flămânzilor dătătoare de hrană, străinilor mângâiere, celor învăluți adăpostire, bolnavilor cercetare, celor neputincioși acoperământ și sprijinire, toiag bătrâneților tu ești, Preacurată, Maica Dumnezeului celui de sus; pentru aceea, ție ne rugăm: Grăbește și miluiește pe robii tăi.

Stih: Ascultă, fiică, și vezi și pleacă urechea ta și uită poporul tău și casa părintelui tău.

Bucură-te, Fecioară preacurată; bucură-te, cinstitul sceptoru al Împăratului Hristos; bucură-te, ceea ce ai crescut Strugurele cel de taină; bucură-te, ușa cerului și rugul cel nears; bucură-te, lumină a toată lumea; bucură-te, bucuria tuturor; bucură-te, mântuirea credincioșilor; bucură-te, apărătoarea și scăparea tuturor creștinilor, stăpână.

Slavă..., Și acum..., glasul al 8-lea:

Bucură-te, lauda a toată lumea; bucură-te, casa Domnului; bucură-te, munte umbrît; bucură-te, scăpare; bucură-te, ceea ce ești sfeșnic de aur; bucură-te, Preacurată, care ești slava creștinilor; bucură-te, Marie, Maica lui Hristos Dumnezeu; bucură-te, rai; bucură-te, masa cea dumnezeiască; bucură-te, biserică; bucură-te, năstrapă de aur; bucură-te, bucuria tuturor.

În timp ce preotul cădește Sf. Altar și poporul, se cântă aceste Tropare ale Născătoarei de Dumnezeu, glasul al 8-lea:

Pe ceea ce este mai înaltă decât cerurile și mai curată decât strălucirile soarelui, care ne-a izbăvit pe noi din blestem, pe stăpâna lumii, cu cântări să o cinstim.

Pentru păcatele mele cele multe mi se îmbolnăvește trupul și slăbește sufletul meu; la tine scap, ceea ce ești plină de daruri; nădejdea tuturor celor fără de nădejde, tu îmi ajută.

Stăpâna și Maica Izbăvitorului, primește rugăciunea nevrednicilor robilor tăi, ca să fii folositoare către Cel ce S-a născut din tine, o, stăpâna lumii, fii mijlocitoare.

Cântăm cu osârdie acum cântare de bucurie ție, celei întru tot lăudată, Născătoare de Dumnezeu. Cu Înaintemergătorul și cu toți sfinții roagă-L, Născătoare de Dumnezeu, ca să ne mântuiască pe noi.

Toate oștile îngerești, Înaintemergătorul Domnului, cei doisprezece Apostoli și toți sfinții, împreună cu Născătoarea de Dumnezeu, faceți rugăciuni ca să ne mântuiască pe noi.

Milostivă fii mie, smeritului, că afară de tine altă scăpare nu știu eu, cel ce sunt plin de tot felul de păcate. Miluiește-mă, nădejdea creștinilor.

Apoi: Sfinte Dumnezeule..., Preasfântă Treime..., Tatăl nostru...

Preotul: Că a Ta este împărăția... Și Troparele, glasul al 6-lea: Miluiește-ne pe noi, Doamne..., Slavă..., Doamne, miluiește-ne pe noi..., Și acum..., Ușa milostivirii... (caută la pag. 37-38).

Preotul zice ectenia:

Miluiește-ne pe noi, Dumnezeule, după mare mila Ta, rugămu-ne Ție, auzi-ne și ne miluiește.

Strana: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm pentru mila, viața, pacea, sănătatea, mântuirea, cercetarea, iertarea, buna-sporire și chivernisire a robilor lui Dumnezeu N și pentru ca să li se ierte lor toată greșeala cea de voie și cea fără de voie.

Strana: Doamne, miluiește (de 3 ori).

Încă ne rugăm ca să fie păzit sfânt locașul acesta, țara aceasta, orașul acesta și toate orașele și satele, de boală, de foamete, de cutremur, de potop, de foc, de sabie, de venirea altor neamuri asupra noastră și de războiul cel dintre noi; pentru ca milostiv, blând și lesne iertător să ne fie nouă Bunul și Iubitorul de oameni, Dumnezeu nostru, și să-Și întoarcă toată mânia, care se pornește asupra noastră, să ne izbăvească pe noi de îngrozirea Lui cea dreaptă, care este asupra noastră, și să ne miluiască pe noi.

Strana: Doamne, miluiește (de 40 de ori).

Auzi-ne pe noi, Dumnezeule, Mântuitorul nostru, nădejdea tuturor marginilor pământului și a celor ce sunt pe mare departe și, Milostive Stăpâne, milostiv fii nouă, pentru păcatele noastre și ne miluiește pe noi.

Strana: Doamne, miluiește (de 3 ori), iar preotul zice ecfonisul:

Că milostiv și iubitor de oameni Dumnezeu ești și Ție slavă înălțăm, Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

Apoi preotul face otpustul cel mic.

